

6. โครงการในอนาคต

บริษัทมีนโยบายที่จะเพิ่มขอบเขตการให้บริการ เพื่อให้สอดคล้องกับเป้าหมายในการดำเนินงานภายใต้นโยบายการบริหารและจัดการสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วแบบครบวงจร (One Stop Service) ดังนี้

1) ธุรกิจการปรับปรุงสภาพสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วเพื่อเป็นวัตถุดิบและเชื้อเพลิงทดแทน

บริษัทมีแผนที่จะประกอบธุรกิจเกี่ยวกับการปรับปรุงคุณภาพสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วเพื่อใช้เป็นเชื้อเพลิงสังเคราะห์ (Synthetic Fuel) หรือเป็นเชื้อเพลิงทดแทนในเตาเผาซีเมนต์ และเตาเผาอุตสาหกรรมต่างๆ ซึ่งจะเป็นการสร้างรายได้ให้แก่บริษัท เนื่องจากที่ผ่านมา กลุ่มบริษัทต้องจ้างโรงปูนซีเมนต์ให้เป็นผู้กำจัดสิ่งปฏิกูลฯ โดยวิธีเผาในเตาเผาปูนซีเมนต์ แต่หากบริษัทสามารถปรับปรุงคุณภาพของสิ่งปฏิกูลฯ ดังกล่าวให้ เป็นเชื้อเพลิงสังเคราะห์ได้ จะทำให้บริษัทสามารถจำหน่ายสิ่งปฏิกูลฯ ที่มี การปรับปรุงคุณภาพแล้วให้แก่โรงปูนซีเมนต์ เพื่อใช้ทดแทนน้ำมันเตาซึ่งเป็นเชื้อเพลิงที่มีราคาสูงได้ ทั้งนี้ การปรับปรุงคุณภาพสิ่งปฏิกูลฯ สามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภทได้แก่ สิ่งปฏิกูลฯ ที่เป็นของแข็ง ซึ่งเรียกว่า Solid Blending และ สิ่งปฏิกูลฯ ที่เป็นของเหลว ซึ่งเรียกว่า Liquid Blending โดยขั้นตอนและวิธีการจัดหาล้างสิ่งปฏิกูลฯ ทั้ง 2 ประเภท เริ่มเช่นเดียวกับการให้บริการกำจัดสิ่งปฏิกูลฯ โดยวิธีการฝังกลบ เพียงแต่สิ่งปฏิกูลฯ ที่นำมาปรับปรุงคุณภาพได้จะต้องถูกทดสอบองค์ประกอบ (Parameter) ด้านค่าพลังงานเพิ่มเติม เช่น จุกวบน้ำ ค่าความร้อน ค่าความเป็นกรด-ด่าง ค่าความหนืด อัตราส่วนผสมของน้ำในสิ่งปฏิกูลฯ เป็นต้น

การทดสอบองค์ประกอบดังกล่าวจะทำให้สามารถกำหนดสูตรเคมีผสมของสิ่งปฏิกูลฯ แต่ละประเภท โดยสิ่งปฏิกูลฯ ที่เป็นของแข็งที่มีโลหะผสมอยู่จะถูกทำการคัดแยก ก่อนลำเลียงเข้าสู่กระบวนการบดย่อยโดยเครื่องมือบดย่อย และจะถูกแยกโลหะอีกครั้งก่อนนำไปสู่กระบวนการผสมที่มีสูตรเคมีในการประสานของแข็งตามที่ได้กำหนดไว้แล้ว สำหรับสิ่งปฏิกูลฯ ที่เป็นของเหลว ได้แก่ น้ำมันเครื่องใช้แล้ว แวกซ์ จาระบี กากตะกอนปนเปื้อนน้ำมัน ตัวทำละลาย เป็นต้น การวิเคราะห์องค์ประกอบของเหลวแต่ละชนิดจะมีการกำหนดมาตรฐานแตกต่างกันออกไป โดยขั้นตอนในการปรับปรุงคุณภาพของเหลวมีลักษณะคล้ายกับของแข็ง ก็จะต้องมีการวิเคราะห์เบื้องต้นเพื่อคัดแยกองค์ประกอบของของเหลวแต่ละประเภทที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกันบรรจุลงในแท็งก์ ซึ่งในแต่ละแท็งก์จะมีการแยกของเหลวแต่ละประเภทว่ามีค่าพลังงานหรือไม่ ต่อจากนั้นของเหลวแต่ละแท็งก์จะถูกส่งผ่านท่อไปยังถังกวนผสม ซึ่งมีการกำหนดสูตรเคมีและระยะเวลาในการกวนผสม สำหรับการปรับปรุงคุณภาพไว้เป็นที่เรียบร้อยแล้ว ก่อนจะนำไปเก็บยังที่เก็บเชื้อเพลิงสังเคราะห์ที่ได้คุณภาพเพื่อรอการส่งจำหน่ายต่อไป ส่วนตะกอนที่เกิดจากการรวบรวม หรือกวนผสมจะถูกนำไปเข้าสู่กระบวนการปรับปรุงคุณภาพฯ ของแข็งต่อไป

ทั้งนี้ บริษัทได้ดำเนินการว่าจ้างบริษัทรับเหมาก่อสร้างจากภายนอก ซึ่งไม่มีความเกี่ยวข้องหรือเกี่ยวข้องกับบริษัท เพื่อก่อสร้างและทดสอบระบบปรับปรุงคุณภาพสิ่งปฏิกูลฯ ที่เป็นของเหลว และที่เป็นของแข็ง โดยมีมูลค่าก่อสร้างรวมทั้งสิ้นประมาณ 47 ล้านบาท และ 25 ล้านบาท ตามลำดับ โดยปัจจุบันได้ดำเนินการก่อสร้างและทดสอบระบบปรับปรุงคุณภาพสิ่งปฏิกูลฯ ที่เป็นของเหลวแล้วเสร็จแล้วและได้เริ่มดำเนินการให้บริการเชิงพาณิชย์ตั้งแต่เดือนกันยายน 2550 และสำหรับระบบปรับปรุงคุณภาพสิ่งปฏิกูลฯ ที่เป็นของแข็ง บริษัทคาดว่าจะก่อสร้างและทดสอบระบบแล้วเสร็จ พร้อมให้บริการเชิงพาณิชย์ได้ประมาณต้นปี 2551

2) ธุรกิจการรับสัมปทานเป็นผู้บริหารจัดการในโครงการศูนย์บริหารจัดการวัสดุเหลือใช้อุตสาหกรรมของกรมโรงงานฯ

กรมโรงงานอุตสาหกรรมได้จัดตั้งโครงการศูนย์บริหารจัดการวัสดุเหลือใช้อุตสาหกรรม (เตาเผาขยะอุตสาหกรรม) (“ศูนย์บริหารจัดการฯ”) ขึ้นที่นิคมอุตสาหกรรมบางปู ซอย 1/1C อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ บนพื้นที่ประมาณ 18 ไร่ ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 22 กันยายน 2541 โดยได้มีการก่อสร้างขึ้นเมื่อวันที่ 29 กันยายน 2544 และก่อสร้างแล้วเสร็จเมื่อวันที่ 27 กันยายน 2547 มีมูลค่าโครงการประมาณ 1,486 ล้านบาท เพื่อใช้เป็นโครงการนำร่องในการแก้ไขปัญหาของเสียอุตสาหกรรมหรือกำจัดวัสดุเหลือใช้ทางอุตสาหกรรม โดยเฉพาะของเสียอันตรายที่เป็นพิษต่อสภาพแวดล้อมที่ยังขาดการจัดการอย่างถูกต้องเหมาะสม เนื่องจาก ปัจจุบันมีโรงงานอุตสาหกรรมที่ก่อให้เกิดของเสียอันตรายในประเทศไทยประมาณ 20,000 กว่าโรงงาน โดยส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่กรุงเทพฯ และปริมณฑล และมีของเสียอันตรายจากภาคอุตสาหกรรมปีละประมาณ 1.3 ล้านตัน และที่จะต้องทำลายโดยวิธีการเผาด้วยเตาเผาอุณหภูมิสูงปีละประมาณ 74,000 ตัน

เตาเผาขยะอุตสาหกรรมจะดำเนินการเผาวัสดุเหลือใช้ดังกล่าวที่อุณหภูมิสูงไม่น้อยกว่า 1,100 องศาเซลเซียส ด้วยเตาเผาแบบหมุน (Rotary Kiln) ซึ่งมีอุปกรณ์ฟอกอากาศที่ทันสมัย และควบคุมการทำงานทั้งหมดโดยระบบ PLC (Programmable Logic Controller) และระบบบำบัดกากเถ้าลอยเถ้าหนัก โดยการปรับเสถียรทำให้เป็นก้อนแข็งแล้วนำไปฝังกลบยังหลุมฝังกลบต่อไป โดยโครงการประกอบด้วยระบบหลักๆ ได้แก่ ระบบจัดเก็บของเสีย (Waste Storage), ระบบขนย้ายของเสีย (Waste Handling), ระบบป้อนของเสีย (Feeding System), ระบบเตาเผาส่วนที่ 1 (Rotary Kiln), ระบบเตาเผาส่วนที่ 2 (Secondary Combustion System), ระบบสายพานลำเลียงเถ้าหนัก (Bottom Ash Conveyor), หอดูดอุณหภูมิอากาศ (Partial Quench Tower), ระบบฟอกอากาศเสีย (Fuel Gas Cleaning), ระบบตรวจวัดต่อเนื่อง (Continuous Emission Monitoring), ระบบปรับเสถียรและทำให้เป็นก้อนแข็ง (Ash Stabilization and Solidification) โดยศูนย์บริหารจัดการฯ ดังกล่าวสามารถให้บริการเผากำจัดของเสียอันตราย ทั้งที่อยู่ในรูปของแข็ง กากตะกอน (Sludge) ของเหลว ตัวทำละลาย น้ำมัน ก๊าซ และมูลฝอยติดเชื้อตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขได้ถึง 48 ตันต่อวัน หรือ 15,000 ตันต่อปี ทั้งนี้ เพื่อให้การดำเนินการบริหารและประกอบการของศูนย์บริหารจัดการฯ เกิดความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพ กรมโรงงานอุตสาหกรรมจึงมีความประสงค์ให้เอกชนเข้าดำเนินการบริหารและประกอบการในโครงการดังกล่าว โดยได้ปฏิบัติตามมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. 2535 เนื่องจากเป็นโครงการที่มีมูลค่าเกินกว่า 1,000 ล้านบาท และได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 21 พฤศจิกายน 2549 ทั้งนี้ เอกชนผู้ประสงค์จะดำเนินการบริหารและประกอบการจะต้องรับผิดชอบในการบริหารและดำเนินการในศูนย์บริหารจัดการฯ เองทั้งหมด เป็นระยะเวลา 20 ปี และต่อขยายได้อีก 10 ปี โดยจะต้องดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องภายใต้การควบคุมของกรมโรงงานอุตสาหกรรม รวมทั้งต้องจ่ายค่าตอบแทนให้แก่กรมโรงงานอุตสาหกรรมตามเงื่อนไขที่กำหนด ซึ่งกรมโรงงานอุตสาหกรรมได้มีการออกประกาศกรมโรงงานอุตสาหกรรมเชิญชวนเอกชนเข้ายื่นข้อเสนอการเข้าดำเนินการบริหารและประกอบการในศูนย์บริหารจัดการฯ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด และจะพิจารณาคัดเลือกข้อเสนอด้วยวิธีประมูล โดยได้กำหนดให้ผู้สนใจส่งข้อเสนอต่อกรมโรงงานอุตสาหกรรมภายในวันที่ 24 พฤษภาคม 2550

บริษัทมีความสนใจเข้าร่วมดำเนินการบริหารและประกอบการ โครงการดังกล่าว เนื่องจากเป็นโครงการที่จะมีส่วนในการช่วยเหลือทางด้านจัดการของเสียอุตสาหกรรมของประเทศ และเป็นการดำเนินการอันเกี่ยวเนื่องกับธุรกิจการให้บริการของบริษัทในปัจจุบัน ซึ่งบริษัทมีความเชี่ยวชาญเป็นอย่างดี นอกจากนี้ยังสามารถเกื้อหนุนต่อการดำเนินธุรกิจของกลุ่มบริษัท รวมทั้งสามารถได้รับผลตอบแทนจากการเข้าร่วมบริหารและดำเนินการในโครงการได้ ซึ่งในเบื้องต้นบริษัทได้ร่วมกับผู้ร่วมค้าอีก 3 ราย คือ บริษัท ยามาเซ็น โซลคิงส์ จำกัด และบริษัท ไชตามา ยามาเซ็น จำกัด ซึ่งเป็นกลุ่มผู้ถือหุ้นของบริษัท และเป็นบริษัทที่มีความเชี่ยวชาญในการจัดการของเสียในประเทศญี่ปุ่น และ บริษัท ซียูบี จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทใน

ประเทศไทย โดยเข้าร่วมยื่นข้อเสนอเป็นกลุ่มกิจการร่วมค้า (Joint Venture) ต่อกรมโรงงานอุตสาหกรรม และเมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม 2550 บริษัทได้รับแจ้งจากกรมโรงงานอุตสาหกรรมว่า ข้อเสนอของกลุ่มกิจการร่วมค้าของบริษัทได้รับคัดเลือกคะแนนเป็นลำดับที่ 1 และได้เข้าเจรจาต่อรองและยืนยันข้อเสนอต่อคณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกเอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการศูนย์บริหารจัดการฯ เมื่อวันที่ 24 สิงหาคม 2550 โดยในขั้นตอนต่อไป จะต้องนำเรื่องเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อความเห็นชอบ หลังจากนั้นจึงจะได้มีการทำสัญญากันต่อไป ซึ่งคาดว่าจะสามารถได้ข้อสรุปภายในปลายปี 2550 ทั้งนี้ หากกลุ่มกิจการร่วมค้าของบริษัทสามารถเจรจาเป็นผลสำเร็จ บริษัทจะดำเนินการจดทะเบียนกิจการร่วมค้าเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายไทย โดยมีทุนจดทะเบียนเรียกชำระแล้วไม่ต่ำกว่า 100 ล้านบาท และมีบุคลากรที่มีสัญชาติไทย หรือนิติบุคคลซึ่งจดทะเบียนในประเทศไทยเป็นผู้ถือหุ้นรวมกันไม่น้อยกว่าร้อยละ 51 ของทุนจดทะเบียนชำระแล้ว ตลอดระยะเวลาของสัญญาการใช้สิทธิดำเนินการบริหารและประกอบการ คือ 20 ปี และต่อขยายได้อีก 10 ปี โดยบริษัทจะกำหนดสัดส่วนการลงทุน และแหล่งเงินทุนที่ใช้ ร่วมกับผู้ร่วมค้าอื่นๆ ให้มีความเหมาะสมและเป็นไปด้วยความยุติธรรม